

personale, hvilket ud fra såvel et beredskabsmæssigt som et økonomisk synspunkt er særdeles fornuftigt. Det er derfor væsentligt, at denne ordning kan fortsætte. Alternativet vil være, at der i stedet skal ske heltidsansættelse, hvilket vil være uhensigtsmæssigt og særdeles uheldigt ud fra et samfundsøkonomisk hensyn.

Ud fra en beredskabsfaglig og økonomisk synsvinkel er det derfor vigtigt, at der er sådanne forhold for brandslukningspersonalet, at det danske redningsberedskabs indsatsmuligheder ikke forringes.

Sikring af de deltidsansattes vilkår i ansættelsen er imidlertid ikke Beredskabsstyrelsens opgave, da Beredskabsstyrelsen ikke er ansættelsesmyndighed for de deltidsansatte. De deltidsansatte brandmænd er – ligesom fuldtidsansatte brandmænd – ansat af kommunerne, hvor der er tale om kommunale redningsberedskaber, og af entreprenøren (typisk Falck), hvor der er indgået en aftale mellem kommunen og en entreprenør om varetagelse af redningsberedskabsopgaver. Det er dog under alle omstændigheder kommunerne, der har ansvaret for redningsberedskabet.

Efter Beredskabsstyrelsens opfattelse er der ikke i medfør af beredskabsloven, lov nr. 1054 af 23. december 1992, eller de i medfør heraf fastsatte forskrifter mulighed for at løse det problem, der er opstået som følge af ændringen af arbejdsløshedsforsikringsreglerne.

Jeg finder det vigtigt, at det kommunale redningsberedskab er troværdigt, og at den nuværende hensigtsmæssige ordning med anvendelse af deltidsansatte brandmænd kan fortsætte. Jeg vil derfor rette henvendelse til arbejdsministeren med henblik på, at der findes en acceptabel løsning som følge af problemet, således at beredskabet og de deltidsansattes vilkår ikke forringes.

Spm. nr. S 2833

Til forskningsministeren (3/7 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken hjemmel ministeren har til som hovedaktionær i Tele Danmark at afslå at gribe ind over for Tele Danmarks betydelige overpriser?«

Begrundelse

Ministeren er gennem de seneste par år flere gange blevet bedt om at gribe ind over for Tele Danmarks dokumenterede overpriser på telefoni. Ministeren har stedse afslået at gribe ind. Men eftersom ministeren fortsat er hovedaktionær i Tele Danmark, savnes en hjemmel til, hvorfor ministeren ikke kan gribe ind.

I årtier opbyggede de »gamle« teleselskaber en enorm stamkapital som følge af kravet om non-profit i telesektoren. Efter etableringen af Tele Danmark har koncernen vist en enorm vækst i sit overskud. Man må spørge, hvorfor dette overskud ikke kan komme danske telefonabonnenter til gode. Danske telefonabonnenter kan ikke forstå, hvorfor deres overpriser skal bruges til, at Tele Danmark kan lave telefonnet i Tjekkiet eller andre steder.

Senest har forbrugerbladet Tænk dokumenteret, at der for en række serviceydelser hos Tele Danmark betales op imod 100 pct. mere end i andre nordiske lande. Det kan ministeren da ikke passivt lade fortsætte, eller er hovedaktionæren ligeglad med det?

Svar (17/7 96)

Forskningsministeren (Ole Løvig Simonsen, fg.):

Statens rolle som aktionær i Tele Danmark A/S er nøje afgrænset fra statens rolle som lovgiver og tilsynsmyndighed på området.

I børsprospektet, som blev udarbejdet på baggrund af de politiske aftaler vedrørende ændringer af telestrukturen og salg af Tele Danmark-aktier, anføres det bl.a., at regeringen anerkender sondringen mellem statens rolle som aktionær og statens rolle som tilsynsmyndighed, og at regeringen med hensyn til statens ejerandel vil handle på samme måde som enhver anden privat aktionær.

I medfør af aktieselskabsloven af 1973 med senere ændringer kan staten kun udøve sin beslutningskompetence som aktionær på generalforsamlingen.

Efter generalklausulen i aktieselskabslovens § 80 må generalforsamlingen ikke træffe beslutning, som åbenbart er egnet til at skaffe visse aktionærer eller andre en utilbørlig fordel på andre aktionærers eller selskabets bekostning. Hvis staten benytter sin aktiemajoritet til på generalforsamlingen at gennemføre en beslut-